

Morgen wordt het beter...

of: de kansarme grijpt zijn kans!

Kees en Nelleke Folmer

Een

In cel 13 van de gevangenis 'De Brompot' in Luttepetut aan Zee. ARIE en JODOCUS. Nummers op buik en rug: 06-11 (J) en 112 (A). Op de achtergrond een raam met tralies; daarboven een bord met 'UIT' erop. JODOCUS staat op een stoel en bewerkt de tralies met een nagelvijs. ARIE breekt zijn hoofd over een puzzel in de krant.

JODOCUS

Wat hebben eerlijke mensen het toch makkelijk, ARIE. Die kunnen de straat op wanneer ze maar willen! En ik sta me hier het heen en weer te vijlen om over drie weken te kunnen uitbreken.

ARIE

Je hebt helemaal gelijk, JODOCUS! Als je in dit tempo doorgaat, zijn de tralies precies door gevijld op de dag dat onze straf erop zit.

JODOCUS

Wou je zeggen dat misdaad niet loont? *(springt op de grond)*

ARIE

Misdaad wel, maar werken, dat loont niet! We hebben hier toch een bruin leven?

JODOCUS

Een bruin leven? Bah! Het is hier net een gevangenis!

ARIE

(nadenkend) Je hebt gelijk. Ik dacht even niet aan onze Hendrik B. Raafjens. Zo'n directeur geniet er gewoon van om eerlijke oplichters als wij dwars te zitten.

JODOCUS

Eerlijke oplichters? Weet je ARIE, soms droom ik wel eens dat we eerlijk zijn geworden. En als ik dan weer wakker ben dan, ja... dan denk ik: Eerlijk? Ja, waarom niet?

ARIE

Wou je éérlijk worden? Ach jongen, is het zó erg met je? Dat kun je je ouwe moeder toch niet aandoen?

JODOCUS

Ja, maar, luister nou eens één keer, ARIE. Is dat nou zo erg?

ARIE

Erg? Ach, wat heet... Het komt helaas in de beste families voor. Eén van mijn ooms... *(het gemoed schiet vol, veegt de ogen af)* fijne vent, zó' n oom, maar helaas... *(diepe zucht)* helemaal op het rechte pad geraakt. Hij is zelfs getrouwd! En hij werkt! Droevig, droevig...

JODOCUS

We hoeven toch niet meteen zó diep te vallen? Als we nou af en toe stiekem een klein beetje eerlijk zijn?

ARIE

Kop dicht, JODOCUS! Ik droom ook nog steeds over een eerlijke handel in tweedehands kunst. Maar je weet best dat we nog veel te weinig geld hebben om eerlijk te kunnen leven. Geduld, JODOCUS, dat is wat we nodig hebben!

JODOCUS begint opnieuw de tralies te bewerken. ARIE gaat verder met zijn sudoku.

Twee

Door een luidspreker aan de muur klinkt het begin van een vrolijk deuntje. Dan de stem van de directeur:

HENDRIK

(enthousiast en met nadruk) Lieve gedetineerden! Hartelijk welkom bij de omroep van de mooiste gevangenis uit Luttepetut aan Zee: jullie eigen Bromptot! Fijn dat jullie allemaal weer aandachtig, wat zeg ik: gebóeid zitten te luisteren, hèhèhè! Dit is jullie zorgzame directeur HENDRIK met een speciale aflevering van het programma 'op water en brood'. *(weer stukje muziek)* Jullie weten natuurlijk allemaal dat de VN dit jaar heeft uitgeroepen tot het jaar van de Kansarme, en dat gaan we dus uitgebreid vieren! We beginnen daarom met een verzoeknummer. Op mijn verzoek, wel te verstaan, hèhèhè! Een mooie speciale attentie, en wel voor onze stamgasten van cel 13.

JODOCUS

Cel 13? Wij?

ARIE

Kop dicht, JODOCUS! Doe net of je niks hoort!

HENDRIK

Jawel, vandaag zit namelijk de helft van hun straf erop. Gefeliciteerd met deze mijlpaal, ARIË de V.! Onze gelukwensen voor dit jubileum, JODOCUS van G.! We hopen dat de tweede helft van jullie verblijf net zo aangenaam zal verlopen als de eerste, hèhèhè! Voor jullie de nieuwe hit: *Hart op de Tocht* van het populaire duo 'de Zomersproetjes', begeleid door het koor van... van ontketende recidivisten! YES!

Drie

Zomersproeten plus begeleiding op. Jodocus is meteen enthousiast, hupst mee, doet of hij gitaar speelt. Arie stopt de vingers in de oren.

Melodie: *early one morning*

tekst: De Zomersproetjes, CD 'Romantiek in weer en wind'

Meiden:

Herfst! O wat ben je mooi
Het gras verandert dan in hooi
En elk blaadje is de klos
Mijn kapsel laat al los

Refrein:

O, meid hier zit ik dan
Ik heb nog steeds geen man
Daar word ik zo droevig en ook héél romantisch van

Wind! Blaas je wangen bol
En alle hartjes slaan op hol
Maar mijn liefje werkt niet mee
Hij zit voor de TV.

Refrein (2x):

O, meid wat moet ik dan
Wat heb je aan zo'n man
Daar word ik zo droevig en niet zo romantisch van

Toen ving ik echt een stuk
Die had het altijd veel te druk
Nooit had hij eens tijd voor mij
Zo vliegt de herfst voorbij

Refrein:

O, meid wat moet ik dan
Wat heb je aan zo'n man
Daar word ik zo droevig en niet zo romantisch van

Nu de mannen, langzaam en plechtig

Eén man kreeg ze cadeau
Van een bemiddelingsbureau
Bewaarde toen wel de bon
Zodat ze ruilen kon

Refrein

*O, meid wat moet je dan
Zo krijg je nooit een man
En ik weet niet of de romantiek daar tegen kan*

Meiden, tempo

*Je hart zit in de knoop?
Doe dan als in de uitverkoop
Wacht niet tot het najaar zeg
Dan zijn de besten weg!*

Allen, weer plechtig, refrein

*Ja meid zo moet dat dan
Zo krijg je snel een man
En de romantiek die komt er dan...
Die komt er dan..
van zellef an!*

Zangers met toebehoren weer af
Vier

HENDRIK

Nou, dát was leuk hè? Daar denk je met plezier aan terug, hè? Maar het leukste komt nog! Ik ga de dames persoonlijk interviewen over hun nieuwe CD *Romantiek in weer en wind*. Nou, van het weer hebben we hier gelukkig geen last, want we kunnen toch niet naar buiten, hèhèhè! Tot straks, beste vrienden!

ARIE (*haalt de krant uit zijn oren en slaakt een zucht van opluchting*)

Oef! Dat ze je zes weken opsluiten is tot daar aan toe, maar dat gejang... dat is om helemaal gek van te worden!

JODOCUS

Helemaal te gek hè? Dat vind ik ook. Weet je ARIE, als ik dit zo hoor krijg ik de kriebels! Dan wil ik m'n gitaar pakken en lekker meedoen!

ARIE

Kop dicht, JODOCUS. En schiet een beetje op met vijlen!

JODOCUS vijlt, ARIE puzzelt

Vijf

HENDRIK op, met JULIA en AUGUSTA.

HENDRIK

En dan nu: de Zomersproetjes! Julia en Augusta! Hartelijk welkom in deze mooie omgeving!

JULIA

(*giechelt*) Een mooie omgeving zei u? Nou, mooi is anders anders!

AUGUSTA

Inderdaad... en waar zitten al die leuke jongens? Hihhi...

JODOCUS

Leuke jongens? Hier!

ARIE

JODOCUS! Kop dicht!

HENDRIK

Julie hebben een nieuwe CD uitgebracht, is het niet? Wat vindt het publiek ervan?

JULIA

Het publiek is er wég van, vooral de jongens, nietwaar AUGUSTA?

AUGUSTA

Zeg dat wel, hihhi.. Maar eh.. Om eerlijk te zijn, ons succes komt niet alleen door het geweldige publiek. Zonder de stichting H.O.T zou het allemaal een stuk moeilijker zijn!

HENDRIK

De stichting H.O.T? Is dat: Help Ontsnapte Tuchthuisboeven?

JULIA

H.O.T betekent: *(met nadruk)* Het Onontdekt Talent. De stichting sponsort beginnende artiesten.

AUGUSTA

En het kwam natuurlijk mooi uit dat mijn moeder in het bestuur zit.

JULIA

Samen met mijn baas, Laura Spoor - Beijster!

HENDRIK

Ach, zonder kruiwagen kom je nergens. Kijk maar naar al die arme kansarmen die hier gratis logeren: ze blijven maar terugkomen, hèhèhè!

AUGUSTA

Mijnheer Hendrik, u moet gewoon even kijken naar alle romantische nummers die op onze CD staan! Hier! *(smoezen met zijn 3en, terwijl ARIE en JODOCUS het gesprek overnemen)*

ARIE

Hoor je dat, JODOCUS? Ze geven nu ook al subsidie aan mensen die alleen maar dénken dat ze kunnen zingen.

JODOCUS

Maar ehh... ARIE, dat gesticht hè? Is dat wat voor ons?

ARIE

Stichting, JODOCUS, geen gesticht! En natuurlijk is daar wat te halen. Als je nu even je mond dicht houdt hoor ik misschien waar we die kunnen vinden.

HENDRIK

Hmmm... héél romantisch, maarre... hebben jullie ook een vák geleerd?

AUGUSTA

Een vak? Nee hoor, dat is niet nodig: ma heeft centen genoeg. En ik heb mijn handen vol aan de optredens en aan alle fans natuurlijk, hihhi...

JULIA

Jammer genoeg ben ik niet rijk, meneer HENDRIK. Dus ik moet ik wel werken. In de Lijmpot, om precies te zijn.

HENDRIK

De Lijmpot? Wat is dat? Ach, ik begrijp het al: een gevangenis voor vrouwen!

JULIA

Een gevangenis? Welnee! De Lijmpot is een bemiddelingsbureau.

AUGUSTA

Eens een 'date' en voor altijd beet, hihhi...

HENDRIK

Een leuke naam! Doet me toch wel een beetje denken aan onze gezellige Brompt. Al voel ik me hier wel eens een beetje, hoe zal ik het zeggen...een beetje opgesloten.

JODOCUS

Ja, en je bent niet de enige, mijnheer de directeur.

ARIE

Kop dicht, JODOCUS!

JULIA

Ach, voelt u zich hier eenzaam? Dan heeft 'de Lijmpot' vast wel iets voor u in de aanbieding!

HENDRIK

Ho, ho, niet zo snel, dames! Hoewel, ik moet zeggen: aan de ene kant trekt een relatie me wel. Maar ja, hoe zal ik dat zeggen, vrouwen hebben hun goeie kant

hoor, maar ze bemoeien zich overal mee. Daarom ben ik er ook nooit aan begonnen.

De meiden smoezen met HENDRIK om hem te overtuigen

ARIE

Eindelijk zegt die HENDRIK eens iets verstandigs. Vrouwen: hou ze uit de buurt!

JODOCUS

Ben jij bang voor vrouwen, ARIE? Hoe bestaat het!

ARIE

Kop dicht, JODOCUS! Een blind paard kan nog zien hoe onweerstaanbaar ik ben voor het schone geslacht. *(werpt kushandje naar het publiek)* Maar juist daarom ben ik extra voorzichtig. En dit vertrouw ik al helemaal niet: met die Lijmpot zit je voor je het weet helemaal onder de plak!

JULIA

Dit schiet niet op, meneer de directeur. Bel meteen voor een afspraak. En profiteer van onze unieke 'niet goed, vrouw terug' garantie.

HENDRIK

Ho, ja, nee, wacht, dames, niet zo vlug. Het is me nogal een stap hè...

JULIA

Kom op, meneer HENDRIK. Mail uw profiel naar: de_lijmpot@visnet.nl. Kan niet missen.

HENDRIK

Ik zal er eens over denken, dames. De jongens hier kunnen best een lichtend voorbeeld gebruiken.

AUGUSTA

Denken is niet genoeg, mijnheer HENDRIK. Doen! Denk aan nummer zes op de CD: *Het voorjaar in de lucht, maar ik zit hier en zucht!* Toe, mogen we even een stukje voorzingen?

JULIA

Nu niet, AUGUSTA. Eerst inschrijven, mijnheer HENDRIK, dan komt de liefde vanzelf.

HENDRIK

Jullie hebben gelijk, meiden. Ik zal me daar eens een profiel opstellen om van te wa-ter-tan-den! En namens alle geboeide luisteraars: het allerbeste met de stichting H.O.T en de Lijmpot. En vooral: tot ziens in de Brompot. (*allen af*)

Zes

ARIE

Wat is dit toch een rare wereld, JODOCUS. Zo'n griezel van een directeur proberen ze aan een vrouw te plakken en twee snotmeiden die nog beroerder zingen dan... dan het gemengd Luttepetuts mannenkoor pikken het geld in van de stichting H.O.T. Het wordt hoog tijd dat wij die stichting onze talenten eens laten zien!

JODOCUS

Onze talenten? Prima! Maar... wij kunnen toch maar één ding, ARIE. En de rechter zei de laatste keer: als ik daar nog één keer iets van merk, zal ik jullie...

ARIE

Kop dicht, JODOCUS! Jij kunt toch gitaar spelen? En iedereen vindt tegenwoordig dat ie kan zingen, dus waarom ik niet?

JODOCUS

Dus.... als we vrij zijn laten we die stichting H.O.T. ons muzikale talent ontdekken, ARIE?

ARIE

Ontdekken? Zeg maar gerust: financiers, JODOCUS we plukken ze helemaal kaal! Alleen, voor die Lijmpot moeten we uitkijken. Stel je voor dat ze mij een vrouw aansmeren. Dan is het uit met de pret.

JODOCUS

Ja, je kunt nog beter brommen in de Brompot dan gelijmd worden door de Lijmpot.

ARIE

Zo is het! Mijn geweldige charmes leveren in een relatie geen geld op, maar alleen opdrachten zoals: ach schat, doe jij eventjes de afwas? Dan zet ik alvast de TV aan! Brrrr....

JODOCUS

Kom op ARIE, niet zeuren: we gaan er tegenaan! En als we de centen maar eenmaal hebben gepikt, zijn we vanzelf ook eerlijk!

ARIE

Let maar eens op: die stichting H.O.T. gaat zijn laatste maand in. En dan kan ik eindelijk mijn lang gekoesterde droom waar maken: een handel in tweedehands kunst! Ik moet alleen effe een pakkend lied bedenken om door te breken. Dus even kop dicht, JODOCUS.

JODOCUS

Mooi, denk jij maar over de tekst. Dan zal ik me eens met de muziek bezighouden. (*klimt weer op de stoel en gaat verder*)

Zeven

HENDRIK (*komt op, ontzettend foute kleren, papier in de hand*)

Leuk jullie weer te zien, 06-11 en 112! Wat een enig programma was dat, hè?

JODOCUS

Mijnheer Hendrik! Die muziek was helemaal te gek! Zodra ik eerlijk ben, ga ik ook meedoen!

HENDRIK

Jullie? Eerlijk!?

ARIE

Zeker! De grootste sufferd komt tegenwoordig makkelijker aan de bak dan twee goudeerlijke oplichters.

HENDRIK

Ja, dat is waar. Maar elk nadeel heb z'n voordeel, niet waar? Jullie komen dan misschien niet makkelijk *aan* de bak, maar wel *in* de bak, hèhèhè!

ARIE

Altijd die flauwe grappen! Neem ons eens serieus!

HENDRIK

Jullie? Serieus!? Laat me niet lachen! Jullie.... Wacht, ik doe jullie een voorstel!

JODOCUS

Een voorstel? Wilt u.... méézingen?

ARIE

JODOCUS, kop dicht! Mijnheer de directeur, vertel op!

HENDRIK

Kijk, wel,... eh... weet je, het leven van een gevangenisdirecteur is verre van romantisch. (*zuchtend*). Die meiden hebben eigenlijk wel gelijk. Daarom zou ik hier best graag ook eens een paar leuke vrouwen opsluiten. (*tegen publiek*) Wil één van u misschien eens een tijdje...(*kijkt rond*) Nee? Daar was ik al bang voor. Misschien verandert u van gedachten als ik mijn profiel heb voorgelezen.

JODOCUS

Profiel? Gaat u solliciteren? O... Ik snap het: u wilt zich laten lijmen door de Lijmpot!

ARIE

Een romantische gevangenisdirecteur! Ik mag eerlijk worden als dat lukt!

HENDRIK

Precies! Dat wilde ik voorstellen: een weddenschap!

JODOCUS

Weddenschappen en loterijen? Dat is onze specialiteit, niet waar ARIE?

ARIE

Kop dicht, JODOCUS!

HENDRIK

Ik wed dat ik nog eerder een vriendin heb, dan dat jullie ook maar een beetje eerlijk zijn!

ARIE

En... wat schuift het?

HENDRIK

De VN heeft dit jaar toch uitgeroepen tot Jaar van de Kansarme? Er zit nog tweeduizend euro in de subsidiepot. Als jullie winnen, is dat voor jullie.

ARIE

Goed, maar als u vals speelt en wint?

HENDRIK

Dan komen jullie vroeg of laat hier terug. En dat wordt dan een logeerpartij om nóóit te vergeten.

JODOCUS

Dat geld bent u mooi kwijt, nietwaar ARIE?

ARIE

Klinkt mooi, maar... er zit vast meer aan vast.

HENDRIK

Wel, we kennen elkaar al zolang, enne.. nou ja mijn profiel... ik weet niet of dit (*zwaait met papier*) of dit wel... de juiste vrouw aantrekt...

JODOCUS

Lees voor, mijnheer Hendrik! Ik popel gewoon!

HENDRIK

(*pakt papier*). Hier luister: jongeman, 36 jaar, elegante twintiger...

JODOCUS

Een twintiger van 36? Laten we wel serieus blijven, mijnheer Hendrik.

HENDRIK

Ja, ja, je hebt misschien wel gelijk, 36 is geen twintig; bovendien ben ik eigenlijk 46. Zo dan: jongeman, 26 jaar, elegante twintiger, dat is tenminste eerlijk. Goed, nu komt het: in het bezit van eigen woning, 13 kamers met eigen ingang (maar zonder uitgang, hèhèhè). Charmant en gevoel voor stijl (*wijst naar zijn wanhopig verkeerde kostuum*). Ik zoek een lieve vrouw van mijn leeftijd, dus beslist niet ouder dan 25.

JODOCUS

En hééél veel gevoel voor humor, anders overleeft ze het niet!

ARIE

Kop dicht JODOCUS! Ga verder, mijnheer de directeur, het ergste moet vast nog komen.

HENDRIK

(*boos*) Weet je wat ze met jullie moesten doen? Opsluiten! (*neust in zijn papier*) Wat moet er nog meer in? Ik zoek geen uitgaanstype, want bij mij krijg je toch

geen kans om te ontsnappen. Hm... misschien moet ik er toch nog even iets langer over nadenken.

JODOCUS

Kom op, we zullen een goed woordje voor u doen bij de Lijmpot, want we gaan die Stichting HOT toch effe een flinke poot uit...

ARIE

Kop dicht, JODOCUS! Waar is het contract, mijnheer de directeur?

HENDRIK

Contract, o, wacht! Willen jullie écht een goed woordje voor mij doen? Ik bedoel, ik zou jullie nu al voorwaardelijk mogen vrijlaten...

JODOCUS

Waar wachten we dan nog op!

HENDRIK

Goed, ik zie jullie straks in mijn kantoor om het contract te tekenen. Al geef ik jullie weinig kans om te winnen, hèhèhè...

HENDRIK af, handenwrijvend.

ARIE

Wat een dot van een kans, JODOCUS. We moeten even langs die Lijmpot om het adres van die stichting en dan...

JODOCUS

... worden we eerlijk!

ARIE

JODOCUS! Kop dicht! Kom mee, inpakken...

JODOCUS

... en wegwezen!

Allebei af

Acht

In het kantoor van de Lijmpot. Een bureau. JULIA zit op een stoel; benen op het

bureau. Ze leest het profiel van Hendrik. Laura komt binnen.

Julia vertelt haar chef Laura Spoor dat ze eindelijk Hendrik Raafjens heeft kunnen inschrijven bij het bemiddelingsbureau. Laura vindt Hendrik geknipt voor de moeder van Augusta, Adriana van den Weijs. Deze exotische combinatie gaat het helemaal worden! Of de aanstaande echtgenoten dat zelf ook willen is niet belangrijk. Laura belt Hendrik voor een afspraak. Ze zegt dat ze iemand op het oog heeft die precies is wat hij zoekt. De dame in kwestie komt vanmiddag op het kantoor van de Lijmpot.

Augusta komt binnen.

Augusta wil in de middagpauze even naar de uitverkoop, maar... ze heeft geen geld. Ze heeft wel een lot uit de Grote Kansarme Loterij. Dat wil ze verkopen, maar Laura wil het niet hebben. Uiteindelijk praat ze de man van Laura, Fred, om zodat hij het lot koopt. Het nummer kan hij makkelijk onthouden: 123456789. Omdat Fred nog al eens iets kwijtraakt stoppen ze het lot in een prachtig roze enveloppe van de Lijmpot. Zodra Fred en Laura weg zijn wordt er gebeld.

Elf

JULIA

Een klant! Daar gaat onze middagpauze!

ARIE en JODOCUS komen binnen.

ARIE

Goedemiddag dames!

JODOCUS

Ja, we komen een goed woordje doen voor de directeur van de gevangeni...

ARIE

JODOCUS, kop dicht! Hebt u een momentje voor ons?

JULIA

Natuurlijk. Wat kan ik voor u doen? Zoekt u een leuke vrouw?

JODOCUS

We zoeken een mevrouw Spoor - Beijster. Ze hoeft niet leuk te zijn, als ze ons maar héél veel centen...

ARIE

JODOCUS! Kop dicht. Het gaat hierom dames, wij zijn twee begaafde, doch helaas tamelijk onontdekte kunstenaars. Daarom zoeken we contact met de stichting H.O.T.

AUGUSTA

Wat moeten twee keurige heren zoals u bent met de stichting? U ziet er helemaal niet als artiesten uit, bedoel ik.

ARIE

Ja, nee, we zien er veel te netjes uit. Maar dat heeft een droevige reden dame, dat kan ik niet zomaar in het openbaar vertellen, ziet u.

JODOCUS

Nee, stel je voor dat iedereen zou horen dat we net drie weken in de bak hebben...

ARIE

Kop dicht, JODOCUS! Zoals ik al zei dames, droevige privé omstandigheden nopen ons een tijdelijk beroep te doen op de middelen van de stichting, zodat we daarmee onze talenten rustig kunnen ontplooiën.

JULIA

Dan kunt u Laura beter thuis opzoeken. Weet u het adres? (*de heren schudden het hoofd*) Ze woont aan de Laan der Directe Belastingen, nummer 1.

ARIE

Nou, dat onthouden we wel, nietwaar JODOCUS?

JODOCUS

Zeker, ARIE. Iemand die daar woont, is gewend dat-ie moet dokken.

JULIA

Maar, heren, weet u wel héél zeker dat u geen gebruik wilt maken van de service van de Lijmpot? Ik kan u garanderen dat we binnen de kortste keren een paar schattige dames voor u hebben gevonden. Denk je ook niet, AUGUSTA?

ARIE doet verschrikt een paar passen achteruit. Hij wenkt JODOCUS.

AUGUSTA

Dat lijkt me geen enkel probleem voor twee echte heren zoals jullie. En... wat is

JODOCUS een leuke naam! (*werpt een vette glimlach richting JODOCUS*)

JULIA

Nou, hopelijk tot ziens, heren. Nog een tip: Laura is buitengewoon achterdochtig zodra iemand geld van haar wil hebben.

JODOCUS

Achterdochtig? Ach, wij zijn hartstikke eerlijk, niet waar ARIE? Zeker als we onze weddenschap eenmaal hebben gewo...

ARIE

(*trekt JODOCUS mee*) Dames, we moeten helaas afscheid nemen. We hebben bij de stichting nog een droeve plicht te vervullen. Kom mee, onontdekte collega. Gegroet, dames!

JODOCUS en ARIE af.

AUGUSTA

Nou, wat is die JODOCUS een spetter zeg! Die moet ik in de gaten houden!

JULIA

Mmm, ik heb ik het gevoel dat het ergens niet klopt. Maar vooruit, Laura kan heel goed op zichzelf passen. Van dat winkelen komt niets meer, AUGUSTA, ik ben nooit op tijd terug.

AUGUSTA

(*schrikt*) Inderdaad, en ik moet meteen naar huis om ma op te halen. Onderweg kan ik dan mooi ons nieuwe nummer instuderen. En het is toch zó romantisch! Hihih!

AUGUSTA af. JULIA gaat verder met haar werk.

Twaalf

LAURA (*stapt energiek binnen*)

JULIA! Is alles klaar voor de behandeling van de wichelende weduwe?

JULIA

Aan mij zal het niet liggen.

LAURA

Hoe laat is het nu? (*kijkt op horloge*) Vijf voor twee. Mooi. HENDRIK weet voorlopig van niks. Wat kan er dan nog misgaan?

HENDRIK stapt binnen, vermomd als kunstenaar: een geruite pet en een stropdas in een dessin waar de ruiten van rinkelen.

HENDRIK

Verrassing! Ik wil altijd graag van te voren weten wat voor vlees ik in de cel heb, hèhèhè.

LAURA

(*schrikt*) Meneer Raafjens! U mag hier helemaal nog niet komen! En dan die kleren!

HENDRIK

(*sussend*) geen nood! De werkster past zolang op de boeven. Voor alle zekerheid heb ik haar in de studio opgesloten. Hèhèhè. Dan kan ze meteen het verzoekprogramma overnemen.

JULIA

Maar... straks komt mevrouw van den ehh... dingetjes. Als ze u zo ziet vliegt ze meteen in de gordijnen!

LAURA

En u weet het: extra moeilijkheden verhogen het tarief!

HENDRIK

Moeilijkheden? Welnee! Ik wil haar alleen maar in het wild observeren, snapt u. U moest eens weten hoe netjes die gedetineerden er op de foto uitzien. En toch, zodra ik ze in het echt tegenkom, sluit ik ze toch maar liever op.

LAURA

Opsluiten? Dat is een idee. Daarachter (*wijst achter het decor*), snel!

JULIA

Vlug, meneer Raafjens. En geen geluid!

HENDRIK verdwijnt schielijk. Meteen daarna schrijdt de weduwe binnen. Ze heeft een dik boek onder de arm. AUGUSTA loopt in haar kielzog.

Dertien

LAURA

Mevrouw van den Weijs, wat leuk u hier te zien! Is de reis u meegevallen?

ADRIANA

De cheis wal, indechdaed. Het was alleen een heel kachwei om een geschikte pachkeechplaets te vinden, zag.

LAURA

Kon u de auto niet kwijt? Wat vreemd!

JULIA

Er is hier altijd ruimte zat.

ADRIANA

Het zit hem in de aerdstraelen, m'n beste Laucha. Het báchst hier wechkelijk van de aechd-straelen. En de auto moet natuuchlijk in conjunctie staen met Venus, dat spcheekt. Goed vooch de chomantiek, nietwaech?

JULIA

Wat wilt u drinken? Koffie?

ADRIANA

(gaat zitten) Nee, geen koffie, zag. Vandaag domineecht de planeet Machs in mijn stechchenbeeld. Die is niet heet en zwacht als koffie, maech chood en koud zag.

JULIA

Rood en koud? Een glaasje cassis dan maar?

ADRIANA

Cassis? Wat een pchachtig compchomis, zag. Graeg, hooch kind.

LAURA

Ga jij maar met je vriendin mee, AUGUSTA. Dan kunnen je moeder en ik even intiem babbelen.

JULIA en AUGUSTA af

Veertien

LAURA

Weet u al, dat we een nieuwe kandidaat voor u op het oog hebben?

ADRIANA

Een nieuwe kandidaat? Vecht el eens wat mee, zag. Is het eigenlijk wel een kunstzinnig pechsoon, zag?

LAURA

(aarzelend) Kunstzinnig? Hmm... hij heeft wel een heel eigen stijl, maar het is allemaal nog wat experimenteel...

ADRIANA

Pchachtig, pchachtig, hij weet dus zelf niet dat hij een onontdekt talent is? Dat zijn de beste. Pchaet hij veel?

LAURA

Nee, niet bijzonder. Hij is wel dol mensen, vooral als ze eh... honkvast zijn, zal ik maar zeggen. Wilt u zijn profiel nog inzien?

ADRIANA

Een pchofiel? Dat is totael ovechbodig, zag. Dat wichel ik zelf wel bij elkaech. Nou Laucha, als ik stechenhemel bestudeech, sluit ik mezelf op in het bovenkae-mechtje. Is dat vooch deze kandidaat een pchobleem, zag?

HENDRIK

Opsluiten? Daar ben ik dól op. Hèhèhè!

ADRIANA

(kijkt rond) Nou zag, ik dacht toch écht dat ik wat heuchde. Het kwam daech vandaen. *(wijst richting HENDRIK)*

LAURA

(verbaasd) Wat raar, ik hoorde niets.

HENDRIK

Nou, ik ook niet.

ADRIANA

Dan zal ik het me wel vechbeeld hebben, zag.

JULIA komt binnen met twee glazen cassis. De weduwe nipt voorzichtig. JULIA

af.

LAURA

Mevrouw van den Weijs, u had...

ADRIANA

Zo officieel hoeft echt niet, zag. We kennen elkaach toch al langech dan vandaeg, zag? Zeg maech gewoon Aedchiaenae, heuch.

LAURA

Natuurlijk, Adriana, zoals je wilt. Heb je nog iets persoonlijks meegenomen voor je eh... mogelijke partner?

ADRIANA

Zekech, zekech, het zit in mijn Astchologisch Handboek. Dat draeg ik altijd bij me, zie je, vooch noodgevallen. *(pakt dikke boek, bladert erin en pakt een velletje papier)* Hiech, kijk maech gechust, hooch.

LAURA

(pakt briefje en leest) Ach, wat schattig! Heb je ook een enveloppe meegenomen?

ADRIANA

Nou dat was een pchobleem, zag. Ik heb alleen chood, maech dat is de kleuch van Machs, de god van de oochlog. En het wit van Venus is misschien een tikkeltje te opdchingegechig in deze situatie zag.

LAURA

Wat dacht u dan van roze?

ADRIANA

Choze? Dat is een pchachtich compchomis, zag!

LAURA

(staat op, pakt enveloppe uit een la, let op: zelfde kleur als die van Fred!) Kijk eens wat een schattig roze envelopje. Ziezo, het briefje stoppen we erin. Had je ook een fotootje meegebracht?

ADRIANA

Een foto? Nee hooch, zo'n materiële afdchuk kan mijn astchale ziel echnstig schaede toebchengen. Nee zag, het is vooch iedecheen véél betech als het een

vechchassing blijft. Er mag tchouwens wel een vleugje pachfum bij de bchief, dat is chomantisch, zag. (*Haalt een grote spuitbus uit haar tas en spuit een zeer ruime hoeveelheid van een straf geurend middeltje in de enveloppe*)

LAURA

Laura (*deinst achteruit, knijpt de neus dicht en slaat de lucht weg*) Wat een ehh,... exotisch parfum. Ik hoop maar dat je aanstaande hier tegen is opgewassen.

HENDRIK

Wat dacht je van de lucht van de gevangenis? Die raak je je hele leven niet meer kwijt, hèhèhè!

ADRIANA

Vcheemd, ik hooch wééch die stem. Vast een gunstig teken van de stegen, zag.

LAURA

Wie weet? Goed, ADRIANA. Vanmiddag komt de heer in kwestie met ons kennismaken. Misschien komt hij dan vanavond al langs.

ADRIANA

Pchachtig, ik ben cheuze benieuwd, zag. O, zag, wacht even, dan zal ik mijn adches ech even bijschrijven. (*schrijft adres op enveloppe*). Zo, klaech!

ADRIANA hijst zich overeind, pakt tas en boek en loopt naar de deur.

ADRIANA

AUGUSTA, waech ben je?

AUGUSTA

(*komt snel op*) Hier moeder. Gaan we al?

LAURA

Tot ziens, ADRIANA (*geeft hand*). En veel succes! (*De weduwe af met dochter.*)

Vijftien

LAURA

Meneer Raafjens?

HENDRIK

(komt te voorschijn) Nou, dat was nog eens eh... kolossaal hè, zal ik maar zeggen.

LAURA

Dus u vond haar geweldig? Mooi, dat is dan geregeld!

HENDRIK

Hoho, niet zo vlug, niet zo vlug. Het is goed dat ik haar eerst heb gezien. En geroken, niet te vergeten. Tsjongejonge, dat was niet mis! Maar eh, eerlijk gezegd, ik, ik wéét-het-nog-niet...

LAURA

(schrikt) Meneer Raafjens! Wie Aas zegt, moet ook beet! zeggen.

HENDRIK

Nee, nee, dat begrijp ik ook wel. En dan... mijn weddenschap: het zou toch jammer van het geld zijn als die twee boeven... *(denkt even na)* Goed, ik ga er wel even op af. Bij wijze van voorarrest.

LAURA

Mooi, dit is voor u. Het adres staat op de enveloppe. En vergeet niet te melden dat het gelukt is. Dan stuur ik u een prachtige rekening, zag!

HENDRIK af

LAURA

Zo zie je maar weer: op ieder potje past een dekseltje. En als het niet past, dan is het de hoogste tijd om de Lijmpot er bij te halen! En nu ben ik wel toe aan een borrell! Tot zo. *(af)*

Zestien

Thuis bij Fred en Laura. Aan de muur hangt een schilderij, helemaal wit. FRED komt binnen, kijkt even rond, en loopt naar de telefoon.

FRED

Waar had ik nou dat lot gelaten? *(voelt in alle zakken, grijpt tenslotte in zijn binnenzak)* Ah... natuurlijk! Daar! Om het niet kwijt te raken, bedoel ik. En ik moest het onder de telefoon leggen. *(legt het lot onder telefoon)*

Hè hè, het valt allemaal niet mee hoor, postbode spelen is best heftig. Je denkt

natuurlijk, een beetje rondhannesen met zo'n tas met brieven, dat kan ik ook. Nou, vergeet dat maar. (*tegen het publiek*) Kent u de hond van de familie Scheurmans - van den Broek, ons lieve Basje? (*wacht even, Basje gromt dreigend op de achtergrond*) Nou, dat is misschien maar beter ook. En nu ga ik lekker darten met mijn vriend FRITS. Nou ja, darten... dat is een groot woord hoor. Ik gooi wat met die pijlen in zo'n bord. Of in de muur, als het tegenzit. Ik doe het meer voor de gezelligheid. En die is hier de laatste tijd ver te zoeken.

FRED af. Even later komt Laura binnen, de jas nog aan.

Zeventien

LAURA

Lekker jongens! Ik heb het society huwelijk van het jaar geregeld! Eindelijk zal ik loskomen uit dat miezerige milieu van postbodes en pijltjeswerpers. Bah! Vanaf nu ga ik alleen nog om met mensen die écht interessant zijn!

De bel gaat. Laura kijkt verstoord op.

Arie en Jodocus proberen Laura te interesseren voor de exploitatie van hun kunstzinnige talenten. Ondanks Arie's kennis van moderne kunst en het gevoelige lied dat ze zingen, beseft Laura dat de twee heren alleen op geld uit zijn. Eerst wil ze hen aangeven bij de politie, maar dan krijgt ze een idee: waarom niet proberen om Adriana wat extra duizendjes lichter te maken? Die zwemt toch in het geld! Arie en Jodocus doen het vuile werk en Laura strijkt ook nog eens de helft van de buit op. Prima idee, dus.

Ze tekent de twee heren even uit hoe ze bij het huis van Adriana moeten komen. Helaas gebruikt ze daarvoor de achterkant van de enveloppe waar het lot van Fred in zit. Arie en Jodocus gaan op pad. Laura zucht tevreden en leest de krant.

Deel uit de zichtversie weggelaten

Twintig

FRED komt op, samen met FRITS.

FRITS

Ha Laura. Is het al begonnen?

LAURA

O, hallo FRITS. Wat is er al begonnen?

FRED

O, ik had een lot gekocht, van die twee meiden. En straks is de trekking. En omdat FRITS z'n schoonmoeder er was, dachten we, kom, we gaan gezellig hier kijken.

LAURA

(legt de krant weg) De Grote Kansarme Loterij. Echt iets voor jou, FRED. Je bent het nummer zeker kwijt?

FRED

Kwijt? Ik weet het uit mijn hoofd: 1-2-3-4-5-6-7. Makkelijk zat!

LAURA

Even zien, de Omroep Luttepetut *(pakt ab)*. Nou, ik ben benieuwd. *(laat zich in luie stoel zakken. FRED en FRITS gaan ook zitten. Het geheel interesseert FRED maar matig. Hij zakt langzaam in slaap)*.

JACK en de NOTARIS zijn op TV; het beeld is van de zaal af gekeerd. Hun stemmen klinken vanachter het toneel. De tune van de loterij klinkt, gevolgd door gejoel en applaus.

JACK

Goedenavond! Goedenavond! Dames en heren, welkom bij de LOL, de Locale Omroep Luttepetut! Dit is weer uw eigen fantastische programma voor geluk en welzijn met JACK Potjes! Vanavond hebt ú nog meer kans in de Grote Kansarme Loterij. *(luid gejoel en applaus)* Dank u wel, dank u wel, zo te horen bent u er helemaal klaar voor!

LAURA

Kijk nou, de buurvrouw, helemaal vooraan. Is dat mens effe gek!

JACK

(schraapt de keel, kucht) Het grote moment is daar. Een applaus voor de speciale gast die de trekking zal verrichten: Notaris Euro Goudvis! *(applaus)*

FRITS kan de spanning nu al niet meer aan. Hij springt overeind op en begint uitgebreid het schilderij te bestuderen.

NOTARIS

Zullen we beginnen met de derde prijs?

JACK

De derde prijs! Weet u wat dat is? Nee, hè? Want dat was een verrassing. Deze prijs bestaat uit 2 delen. Eén: het allernieuwste mobieltje met ingebouwde magnetron. Dat is zó handig als u voortdurend iemand aan de lijn hebt en u bent zelf ook aan het lijnen. Maar let vooral op het tweede deel van deze derde prijs: een magnetron met ingebouwde mobiel! Dit toppunt van vernuft belt alle gezinsleden vanachter hun PC zodra het eten gaar is! Om je vingers bij af te likken! (*gejoel, applaus*). Meneer de NOTARIS, ik sméék u namens het publiek, namens al onze hunkerende kijkers, namens het hele Luttepetutse volk, zeg ons: op welk nummer is deze fantástische combiprijs gevallen?

FRITS draait zich half om.

NOTARIS

(*droog*) Ahum, de derde prijs, YES! op: 1 2 3 4 5 6 ... zes!

FRITS grijpt naar zijn hoofd, als een voetballer die een enorme kans heeft gemist.

LAURA

(*geeft FRED een por*) Verdraaid! FRED! Let toch eens op, sufkop, je had bijna beet! (*ploft weer neer*)

FRITS

(*Loopt naar FRED*) Volgens mij is-ie in slaap gevallen. Hoe bestaat het! (*Loopt weer richting schilderij*)

FRED

Huh... beet? Slaap? Ikke? Wat? (*zakt weer terug*)

JACK

Is het niet fantastisch! Mijnheer de NOTARIS, de tweede prijs: vijf-dui-zend echte, ronde, eerlijke, harde, Hollandse euro's! Gevallen op lotnummer...

NOTARIS

Ahum, even zien... ja dat is... wacht... 1 2 3 4 5 6 ... acht!

LAURA

(springt overeind) Alle mensen, wat hebben we weer een pech! Maar het komt eraan, ik voel het gewoon!

JACK

En dan nu... de hoofdprijs! Maar, maar, maar... voordat de NOTARIS een gezellig gezinnetje of een leuke Luttepetutse alleenstaande uit zijn dak laat gaan, eerst een waarschuwing. Zelfs in deze fantastische loterij kan er maar één winnen. *(FRITS loopt terug, gaat op de punt van de stoel zitten)* Misschien bent u het, misschien... ja, misschien pas een volgende keer. Om te voorkomen dat u met z'n allen zes hoog uit het raam springt zodat we deze loterij bij gebrek aan deelnemers moeten opheffen, wijs ik u op onze telefonische hulplijn. Onze loterij psycholoog, doctor Bakzeil is de hele avond beschikbaar om u weer uit uw zwarte gat omhoog te kletsen. Zijn telefoonnummer is makkelijk te onthouden: 012-34567.

LAURA

Zie je wel, zie je wel, het gaat vast lukken!

FRITS

Kom op, FRED: word wakker! Dit is je kans slapend rijk te worden, man!

FRED

(snurkt luidruchtig) Huhhh? Is de buzzal gelicht...?

JACK

Mijnheer GOUDVIS: bij wie vallen deze maand vijftien duizend euro's in de bus?

NOTARIS

Ahum, dat is bij de houder van het lot met nummer... luister even: 1 2 3 4 5 6 zéven! *(luid gejoel, dat langzaam wegzakt)*

LAURA*(springt overeind)*

Yes! Yes! Yes! Ik wist het! Ik wist het! *(zet TV af met de ab en hupt en host door de kamer)*. Kassa! Kassa!

FRITS

FRED, FRED, wakker worden! Je hebt de hoofdprijs, man!

FRED *(schrikt op)*

Wat doe jij gek, Laura! Is er iets gebeurd?

LAURA

Iets gebeurd? We hebben net vijftienduizend eurootjes gewonnen in de Grote Kansarme Loterij!

FRED

De Kansarme loterij... dat doet me ergens aan denken. O ja, mijn lot! Heb ik soms nog iets gewonnen?

LAURA

Dat zeg ik toch! Vijf-tien-dui-zend! (*op een lief toontje*) Wat geweldig, FREDje! Wat kunnen we daar niet allemaal mee doen! Nu kan ik eindelijk dat schattige autootje betalen dat.... En we kunnen lid worden van een... golfclub!

FRITS

En vergeet niet dat ik al jaren je beste vriend ben hè? We kunnen ook een eigen café beginnen en de hele dag darten.

FRED

We.. ik heb... ik heb de hoofdprijs? Dan mag ik toch zeker zelf weten wat ik er mee doe!

LAURA

(*liefjes*) Toe nou FREDje, we doen toch altijd alles saampjes? We gaan nu toch geen ruzie maken over zoiets kleins als vijftienduizend euro?

FRED

O. Ik dacht dat je dat niet de moeite waard vond!

LAURA

Ja maar FREDjelijef, 15 duizend eurootjes in het handje is héél anders dan kans op 15 miljoen!

FRED

Nu zeg je eindelijk iets verstandigs.

LAURA

(*liefjes*) Goed zo FREDje, zo ken ik je weer. (*kordaat*) En laten we nu zo snel mogelijk de poet binnenhalen. Waar is dat lot?

FRED

Dat lot? Ha! Dat heb ik veilig weggestopt. Kijk! Hier! (*voelt in zijn zakken, kijkt*

verbaasd rond). Ik dacht toch dat ik... ik had het opgeruimd, dat weet ik zeker.

FRITS

Heb je het ergens neergelegd? (*loopt zenuwachtig door de kamer, gooit alles overhoop*)

FRED

Op de TV, dacht ik, maar daar zie ik het niet.

LAURA

Mijnheer heeft het weer eens zelf opgeruimd! Ik had het kunnen weten! Hoe zag het er uit? Een gewoon groen papiertje toch?

FRED

Groen? Ja, bedoel ik, nee, geloof ik. Ah! Ik weet het al weer: het zat in zo'n afschuwelijk roze dingetje. Zoiets wat jij op kantoor gebruikt, een schande voor de posterijen. En het lag... onder de telefoon! Ik weet het weer! (*loopt naar de telefoon*) Hè? Hoe kan dat: hier ligt niks!

LAURA

(*staat stokstijf stil*) In zo'n roze envelop, zei je... onder... onder de telefoon... Fréd!... ik... o, wat érg!

FRED

Heb jij dat ding wéggegooid? Je bent nog stommer dan ik!

LAURA

Weggooien? Ik? Nee, dat niet, maar...

FRITS

Wat is er LAURA? Heb je het in de vuilnisbak gegooid?

LAURA

(*tegen FRED, zenuwachtig en gehaast*) Nou, kijk, zie je, FREDje, vanmiddag... vanmiddag waren hier van die kerels die geld van de stichting H.O.T. probeerden los te peuten. Ik heb ze meteen doorgestuurd naar ADRIANA van den Weijs. En toen... en toen heb ik het adres van ADRIANA een beetje... nou ja een beetje op jouw envelop geschreven, FREDjelief. Ik kon toch niet weten dat daar je geweldige lotje in zat?

FRED

(boos) Zo, dus dat kon jij niet weten, hè? Je hebt een paar idioten 15 duizend euro gegeven. Als ik ze dat aan het loket vertel, komen ze niet meer bij!

LAURA

(kordaat) Dat nooit! Grijp die kerels in de kraag en breng mijn lot terug!

FRITS

Kom mee, FRED!

FRED

Ik? Moet ik iemand een brief áfpakken? In plaats van er één te bezorgen? Dat overleeft mijn arme postbodehart niet!

FRITS

Neem nou één raad van me aan, FRED, principes zijn mooi hoor, maar als er zóveel geld op het spel staat...

LAURA

(gedecideerd) Luister! Als jullie voor acht uur bij ADRIANA aanbellen, ben je ruim op tijd: wegwezen!

FRED

Waarom ik? Het was jouw fout!

LAURA

(poeslief) Natuurlijk FREDje, het was helemaal mijn foutje. Maar als ik de brief terugvraag, krijgen ze achterdocht en dan is alles verloren.

FRITS

Kom mee FRED, we regelen dat.

LAURA

Neem vooral de honkbalknuppel mee. En geen genade. Foei, mijn geld meenemen: hoe durven ze!

FRITS trekt FRED mee: af.

LAURA

Pfoeh! Dat was op het nippertje. FRITS weet gelukkig van aanpakken. Want onder ons gezegd: FRED is een beste man hoor, en mijn moeder was dolblij dat er tenminste één vent was die zo gek was om met míj naar het stadhuis te... Laat

ik het zo zeggen: Fred heeft meer van een gepensioneerde postduif dan van een spoedbestelling. (*zucht, glimlacht dan*) ... vijftienduizend... Kassa! En nu, terwijl u in de rij staat voor de koffie, ga ik eens lekker bedenken wat ik met al dat geld ga doen... (*ploft op de bank, doek*)

Als er een pauze is, dan hier.

Eenentwintig

Deze scène loopt zonder tekst!

Buiten, in het park bij de Laan der Directe Belastingen.

Op het toneel staat een bank.

Romantische muziek.

HENDRIK komt op, netjes gekleed op een foute manier.

Bos bloemen.

Is duidelijk zenuwachtig, frunnikt aan zijn kleren.

Pakt handspiegel uit binnenzak, kamt haar, kijkt kritisch.

Spiegel weer weg, pakt roze brief.

Maakt snuifgeluiden als iemand die iets verdachts ruikt. Ruikt aan de brief.

Trekt vies gezicht.

Ruikt dan aan zijn boeket. Kijkt vrolijk. Ruikt dan weer aan de brief. Trekt weer een vies gezicht. Stopt brief in zijn zak.

Maakt gebaar van 'ik zal me daar gek wezen'. Rechtsomkeert en af langs dezelfde kant.

Even later komen FRED en FRITS op, vanaf de andere kant.

Ze sluipen en zijn op hun hoede. Onheilspellend muziekje.

FRED heeft een grote (plastic) knuppel bij zich.

Ze schrikken bij ieder geluidje.

Ze lopen elk naar een andere kant van het toneel.

Sluipen achteruit terug naar het midden.

Kijken overal, maar letten niet op de elkaar.

Botsen midden op toneel tegen elkaar.

Gillen! En Sttt!

Lopen voorzichtig naar de rand van het toneel, rondkijkend, banger voor zichzelf dan voor wat dan ook.

Hendrik komt terug. Blijft aan de kant staan. Spiegel. Haar.

Fred sluipt achteruit, richting Hendrik, zonder hem te zien.

Hendrik doet spiegel weg, recht de rug. Ruikt aan boeket. Knikt.

Zwaait met brief. Knikt opnieuw.

Fred is nu vlak bij Hendrik.

Plotseling: woest geblaf van Basje, de hond van Scheurmans - van den Broek.

Fred schrikt op, zwaait wild met zijn knuppel en velt zo Hendrik.

Frits komt snel aanlopen. De heren zijn met de situatie verlegen, totdat...

Frits zich bukt en een oranje envelop vindt!

Laat deze triomfantelijk aan Fred zien.

De heren kijken opgelucht. Schudden elkaar plechtig de hand. Schouderklopjes.

Buigen naar publiek en af, tevreden met zichzelf.

Tweëntwintig

Even later komen ARIE en JODOCUS op. Ze lopen op de bank af.

JODOCUS

(kijkt op z'n roze envelop) Volgens mij is dit in de buurt, ARIE. Hé, kijk daar ligt iemand te pitten!

ARIE

Zie dan niet wie dat is? De directeur van de Brompot!

JODOCUS

(kijkt onderzoekend) HENDRIK, Hendrik! *(schudt z'n hoofd)* Slapen op de openbare weg: daarvoor sluiten ze je een week op!

ARIE

JODOCUS, kop dicht! Straks wordt-ie wakker en dan kunnen we die stichting wel vergeten.

JODOCUS

Ja, en dan verliezen we onze weddenschap ook nog. Dan kan ik nooit meer eerlijk worden.

ARIE

Geef mij die envelop. We zijn nu vlak bij het huis van die tante van den Weijs. *(kijkt op kaartje)* Juist. Maar we moeten die envelop kwijt. Zie jij ergens een afvalbak?

JODOCUS

Nergens. Je kunt dat ding net zo goed aan HENDRIK geven.

ARIE

Aan HENDRIK geven? Maar dat is... dat is briljant, JODOCUS! (*geeft JODOCUS een mep op de schouders*) Geweldig, wat een idee! Hier zal niemand hem zoeken! En als het uitkomt, krijgt HENDRIK de schuld!

ARIE stopt de enveloppe met het lot in de zak van HENDRIK.

JODOCUS

Geweldig, mijn eerste slimme idee! Ik heb een fantastisch gevoel, net of we de hoofdprijs in die Kansarme Loterij hebben gewonnen!

ARIE

Niet zo fantaseren, JODOCUS! Zulke dingen gebeuren ons nooit. We kunnen beter proberen die weduwe wat duizendjes lichter te maken zodat we een klein beetje eerlijk kunnen gaan leven en zo ook nog onze weddenschap winnen. (*wenkt*) Ik heb een schitterend plan, zoals gewoonlijk. Kom mee, dan zal ik het aan je uitleggen!

Drieëntwintig

JODOCUS en ARIE vertrekken al fluisterend richting weduwe. Even later ontwaakt HENDRIK met een dof gekreun uit zijn verdoving. Hij wankelt overeind.

HENDRIK

Aaagh... (*grijpt naar zijn hoofd*) Mijn kop! (*staat wankelend op*). Wat... wat kwam ik hier eigenlijk doen? (*denkt even na*) Alle zakkenrollers! Mijn aanzoek! Mijn boeket! De brief! (*graait in alle zakken, vist tenslotte een roze envelop op*) Ah, gelukkig... maar wat... (*ruikt aan de enveloppe, snuift hoorbaar*) ... ik ruik niks? (*kijkt verbaasd in de enveloppe*) En er zit nu een groen papiertje in. (*bekijkt het lot aandachtig*) Wel alle autodieven! Een lot uit de Grote Kansarme Loterij: 1 2 3 4 5 6 7! Hmmm, daar was iets mee...(*denkt even na*) De hoofdprijs! HENDRIK jongen, je staat met een zak geld in je handen!

HENDRIK ploft van emotie achterover op de bank.

HENDRIK

Ik... maar wácht even: dit kan niet! Die stinkbrief zat in mijn zak! (*krabt zich eens achter de oren*) Hmmm... aan deze zaak zit duidelijk ook een luchtje. Dit móet het werk zijn van een zakkenroller. (*nadenkend*) Een boef dus hè... Mooi: na al die jaren van goede zorgen doen ze eindelijk eens wat voor mij! (*springt*)

energiek overeind.)

HENDRIK

Weet je wat ik met dit geld ga doen? Pimp your brompot! Airco in elke cel, dan hebben de jongens het in de winter binnen net zo koud als buiten... en overal TV schermen, zodat ik naar iedereen kan zwaaien en verder... kan die weduwe wichelen tot ze sterretjes ziet! Ik heb nu geld voor een schoonmaakster, een kokkin, een naaister en extra sokken voor in bed. Zeg nu zelf: waar heb je dan nog een vrouw voor nodig?

HENDRIK zingt nu zijn lied, op de melodie van Ik sta op wacht, het origineel is van Stan Haag en gezongen door Joop de Knecht

Ik hou de wacht
En let op jou!
Water en brood, 's nachts in de kou
Want mijn gevangenis
Die is van steen
Jij denkt: die muren, ach, daar breek ik zo doorheen!
Ik hou de wacht, de tent zit dicht
Je bent erbij, zodra je maar je hielen licht!

Ik zocht een vrouw, die kan mijn sokken wassen,
Netjes de vloeren doen, en piepers jassen
Geen koude voeten meer, 's nachts in mijn bed
Die droom is uit: en Hendrik is gered!

Ik hou de wacht
En let op jou!
Water en brood, 's nachts in de kou
Want mijn gevangenis
Die is van steen
Jij denkt: die muren, ach, daar breek ik zo doorheen!
Ik hou de wacht, de tent zit dicht
Je bent erbij, zodra je maar je hielen licht!

Iedere schurk zit van zijn wraak te dromen
Maar ik zie boeven gaan, en ook weer komen
Hun plan is gatenkaas, met veel 'misschien's
Dus als ze gaan, dan zeg ik: dag, tot ziens!

Ik hou de wacht
En let op jou!
Water en brood, 's nachts in de kou
Want mijn gevangenis
Die blijft van steen
Jij dacht: die muren, ach, daar breek ik zo doorheen!
Ik hou de wacht, de tent zit dicht
Je bent erbij, zodra je maar je hielen licht!

HENDRIK loopt weg, handenwrijvend, draait zich dan naar de zaal

HENDRIK

Had u dat gedacht? Dat het voor mij nog zó goed zou aflopen? Maar dat geldt niet voor iedereen hoor, want:

Streken verbleken
En boeien gaan los
Maar wie broemt in de Brompot
Is *altijd* de klos!
(*af, met grijns*)

Vierentwintig

Bij de weduwe thuis. Een huiskamer. Telefoon op tafeltje. ADRIANA is duidelijk op van de zenuwen; ze loopt heen en weer en galmt mee met een CD. AUGUSTA komt binnen.

AUGUSTA

Moeder, alstublieft, stop met dat gejack! (*muziek stopt, ADRIANA valt stil*) Zo jaagt u alle mannen op de vlucht! Ziet u het trouwens nog een beetje zitten met een nieuwe partner? (*gaat zitten*)

ADRIANA

Een nieuwe partner? Ach, kind, ik ben óp van de zenuwen! Misschien komt hij vanavond al! Ik durf nauwelijks naar buiten te kijken!

AUGUSTA

Moeder! U lijkt wel zestien! En u weet toch helemaal niet of het iemand is die bij u past? Weet u nog wat er met de vijf laatste kandidaten is gebeurd?

ADRIANA

Die hadden geen gevoel voor romantiek, lieve kind.

AUGUSTA

Dat kun je wel zeggen, ja! Ze zijn gillend het park in gerend.

ADRIANA

Niet iedereen heeft het juiste gevoel voor het hogere. Maar één ding is zeker: de sterren hebben hun keus allang gemaakt. Het enige wat ik moet doen is letten op de voortekenen en dan mijn overweldigende charmes in de strijd werpen. (*de bel gaat*) ... De bel! Daar is hij vast al... Doe jij maar even open, dan heb ik nog net de tijd om een vleugje vers parfum op te doen. Voor de romantiek, snap je?

Vijfentwintig

De bel gaat opnieuw. ADRIANA af. AUGUSTA loopt naar achter, doet open

AUGUSTA

Goedena.... hé JODOCUS! Wat een verrassing! Kom gauw binnen.

AUGUSTA komt terug, gevolgd door ARIE en JODOCUS.

AUGUSTA

Wat leuk dat jullie eens langs komen! Eigenlijk verwacht moeder ander bezoek, maar dit is véél leuker!

ARIE

Ik ben blij dat te horen, jongedame. Want vanavond hebben we een serieuze plicht te vervullen.

JODOCUS

Ja, die stichting H.O.T. gaat zijn laatste avond in.

ARIE

JODOCUS! Kop dicht! Denk je dat je moeder even tijd voor ons heeft, AUGUSTA?

AUGUSTA

O, nu begrijp het: jullie komen voor de stichting H.O.T. Zijn jullie al bij LAURA geweest?

JODOCUS

Zeker, zeker, het was een groot succes, nietwaar ARIE?

ARIE

Inderdaad, zeg dat wel, ze was nogal eh... met stomheid geslagen door ons optreden, mag ik wel zeggen. En terecht. Zo'n kwaliteit hoor je niet elke dag!

AUGUSTA

Als ik jullie een tip mag geven: moeder is vooral gegrepen door kunst en de hogere dingen, zoals de sterren.

JODOCUS

Maar wij zingen de sterren van de hemel, nietwaar ARIE?

AUGUSTA

Jullie zingen samen? Net als JULIA en ik? Wat dolletjes!

JODOCUS

Nou, nou, zingen...ARIE, die zingt. Ik rammel maar wat op een gitaar.

AUGUSTA

O JODOCUS, speel je gitaar? Zal ik je onze nieuwe hit voorzingen? Dan kun jij me begeleiden. Hihhi...

ARIE

Een puik idee, JODOCUS. Jij wilde toch graag gitarist worden? Ga dan gerust met die jongedame mee. Ik heb zelf meer dan voldoende power in huis om deze ehh... delicate zaak verder alleen af te handelen.

AUGUSTA

(roept naar achter) Moeder, ik ga even onze nieuwe hit oefenen!

ADRIANA

(vanachter het toneel) Doe dat dan maech buiten in het pachk, lieve kind. Ik heb nu een bijzondech delicaete zaek af te handelen, zag!

AUGUSTA

Kom mee, JODOCUS.

JODOCUS

Succes, ARIE! *(duim omhoog)*

ARIE

Reken maar, JODOCUS! (*duim omhoog*) Ik heb die tante in mijn zak zitten voor ze goed en wel beseft wat er gebeurt!

JODOCUS en AUGUSTA af. Even later schrijdt ADRIANA binnen.

Zesentwintig

ADRIANA

(*zenuwachtig*) Goedenaevond zag. Wat spannend, zag. Doe of je thuis bant, zag.

ARIE

Ach mevrouw, u kent mij natuurlijk nog niet. Ik zal me even voorstellen: de Vleijer is de naam, Adriaan de Vleijer. (*buigt, geeft hand*)

ADRIANA

Zo, dát is nog eens mechkwaechdech zag. Die naam, Adchiaen. Ik heet Adchianaen, tchouwens. Dat kan geen toeval zijn. Een duidelijk teken van de stechen, dat je in de smaek valt, zag! Maer, gae toch zitten, Achie. (*buigt zich naar hem toe*) Zijn je verwachtingen hoog gespannen, zag?

ARIE

Mijn verwachtingen? Ach mevrouw, die zijn zo fantastisch, daar zijn geen woorden voor! En ik weet nu al dat u me niet teleur zult stellen!

ADRIANA

Wat fochmuleech je dat toch mooi! Zo dank ik er ook ovech. Hoe snellech, hoe betech! (*schuift haar stoel ongemerkt dicht naar die van ARIE, giechelt*)

ARIE

Ik ben blij dat we elkaar zo goed aanvoelen, mevrouw. Hoe eerder mijn talenten zijn ontdekt en ontwikkeld, hoe beter!

ADRIANA

O, daech krijg je bij mij alle kans vooch, Achie. (*doet of haar een licht opgaat*) O, wat vcheselijk dom van me! Ik vechgeet helemael te vchaegen of je misschien iets wil dchinken, zag. Een lekkeche bochel?

ARIE

Een borrel? Dat sla ik niet af, mevrouw. Hoewel, ik ben op een streng astrologisch dieet. Ik weet niet of ik dan wel alles...

ADRIANA

Pchchtig! Pchchtig! Alweech een vochteken. Wat komt dat mooi uit. Ik weet phecies wat je nodig hebt, zag. Een momentje, baste Achie.

ADRIANA spoedt zich richting drankvoorraad.

ARIE

(keert zich naar het publiek) Zo, nu ziet u ook eens hoe je zoiets aanpakt! Volgens mij heeft ze helemaal niets in de gaten! Nu maar voorzichtig over de kunst en de stichting beginnen. Een paar borrels doen de rest dan wel. Ik hoop alleen voor u dat ik niet wéér hoef te zingen.

ADRIANA komt terug, met twee glazen.

ADRIANA

Zo, een echt astchologisch dchankje. Als je dit op hebt, beste Achie, is je gezond vechstand helemaal naach de maan, zag. Haha. *(zet de glazen op tafel)*

ARIE

Mevrouw, staat u me toe een toast uit te brengen op het welslagen van deze avond?

ADRIANA

Zekech, zekech. *(heft het glas)* We hebben allebei een stechk belang bij een goede afloop, nietwaech?

ARIE

Ach, mevrouw, soms moet je het geluk een beetje naar je hand zetten. Als onontdekt talent, bedoel ik. Anders komt er nooit een doorbraak. *(neemt ook een slok, trekt een snuit alsof het een tamelijk straf goedje is)*

ADRIANA

Pchchtig! Dat heb je raek gezagd, zag, van die doochbchaek. Laat die dan maach komen, zag! Maach je hoeft niet zo fochmeel te doen hooch. Noem me toch Adchianae, zag. *(neemt nog een flinke slok, giechelt en schuift wat dichtter naar hem toe)*

ARIE

Graag, eh.. ADRIANA. Maar laten we eerst onze zaken afhandelen.

ADRIANA

Indechdaed, je hebt gelijk, zag. En nu we het toch ovech zaken hebben: wat mij betcheft: hoe snellech, hoe betech! *(staat op ploft bij ARIE op schoot. Die schrikt zich het heen en weer, maar kan van pure ademnood niet veel uitbrengen)*

ARIE

Ik... ik vind dit voor een zakelijk gesprek toch wel érg informeel.... *(duwt haar van zich af en staat op)*

ADRIANA

Ach, Aachie, ik voel me soms zo gegrepen door het hogeche, heb jij dat ook, zag?

ARIE

Het hogere? Natuurlijk, dat heb ik regelmatig. Maar ja, om het te grijpen heb je ook het *(wrijft met duim en wijsvinger over elkaar)* lagere nodig. En hoe meer hoe beter, begrijp je.

ADRIANA

O, je voelt me weech phecies aan, zag! *(steekt armen uit, ARIE deinst terug)*
Wat mij betcheft is het dik in ochde. Ik ga meteen met Laucha bellen om te chegelen. Ik ben zo techuch, heuch!

ADRIANA rept zich naar achter. Dan komen JODOCUS en AUGUSTA terug.

Zevenentwintig

AUGUSTA

Waar is moeder? Ik moet ze iets geweldigs vertellen, hihhi. *(kijkt naar JODOCUS)*

ARIE

Je moeder? Die is aan het telefoneren. Mijn aanvraag is goedgekeurd, zal ik maar zeggen.

AUGUSTA

O, dan ga ik meteen naar haar toe!

AUGUSTA af, in draf.

ARIE

JODOCUS, we hebben de buit zo goed als binnen. Zodra we de centen hebben

maken we ons uit de voeten! Wat kan ons die weddenschap nog schelen?!

JODOCUS

Geweldig, ARIE. Maar waarom weggaan? Ik heb mijn weddenschap al gewonnen!
(gaat naast ARIE op de bank zitten)

AUGUSTA komt terug.

AUGUSTA

O, jongens, ik móet even gaan zitten. Ik heb een heel naar bericht.

JODOCUS

Heeft je moeder ontdekt dat we een stelletje doodgewone oplicht...

ARIE

Kop dicht! JODOCUS.

AUGUSTA

Moeder hoorde net héél slecht nieuws over mevrouw Spoor - Beijster: vanavond kreeg ze een ernstige inzinking. Ze is met spoed opgenomen in de kliniek van dokter Bakzeil.

ARIE

Mooi, die zijn we kwijt... wat afschúwelijk, bedoel ik. En hoe moet het nu met onze doorbraak?

AUGUSTA

JODOCUS gaat JULIA en mij begeleiden. Dat lijkt me dolletjes! Hihih!

ARIE

Ja, ja, dat is allemaal mooi, JODOCUS, maar wij kwamen vanavond voor iets anders, weet je nog?

AUGUSTA(enthousiast)

O, wat dom van me: moeder heeft me het grote nieuws natuurlijk meteen verteld. Jullie zijn het helemaal eens geworden, zei ze.

ARIE

Mooi, mooi! Wie had dat durven dromen? Maar, als ik een onbeleefde vraag zou mogen stellen, kan de zaak meteen geregeld worden?

AUGUSTA

Laat dat maar aan moeder over. Ze is al druk aan het bellen om alles in orde te maken...

JODOCUS

O, met de bank, natuurlijk hè, om de centen los te krijgen.

AUGUSTA

Met de bank? Nee hoor, geld zat! Ze ritselt even een flitshuwelijk!

ARIE(*springt overeind*)

Ze-ze... ritselt wát? Ga ik trou... trou... (*valt als een zak zand op de bank terug*)

AUGUSTA

Wat ziet u opeens bleek. Ach, zo 'n bruiloft grijpt je natuurlijk aan. Wacht, ik haal even een lekkere borrel! (*af, snel*)

ARIE

(*springt overeind*) Ahhh! Het is niet waar! Het is niet wáár! Ik ben er in gelopen! Die doortrapte Lijmpot! (*grijpt naar zijn hoofd*) Oohhh....! Zo jong nog, en dan al levenslang vastgelijmd! En dat mens van Van Den Weijs is volslagen van de wijs! Ze wil mij!

JODOCUS

Ze wil jou? (*kijkt verbaasd, begint dan opeens te lachen*) Ah... ik snap het: je wilde eerst rijk worden en dan eerlijk. En dus trouw je met een rijke weduwe. Wat slim!

ARIE

(*kwaad*) Ach, hou toch je kóp, JODOCUS! Ik ga ze meteen vertellen dat we twee oplichters zijn. Dan bedenkt ze zich wel. (*loopt naar achter*)

JODOCUS(*trekt hem terug*)

Kop dicht, ARIE! Dat laat je mooi uit je hoofd! Ik heb me net opgewerkt tot vaste gitarist van 'de Zomersproetjes' en jij gaat iedereen vertellen dat we in de Brompton hebben gezeten? Dan verliezen we onze weddenschap ook nog! Mooi niet!

ARIE

Dus jij laat je ouwe makker in de steek? Dan maar een paardenmiddel. Ik weet iemand die onmiddellijk wil getuigen dat we twee boeven zijn. Ik bel meteen

HENDRIK Raafjens op. (*loopt richting telefoon*)

Achtentwintig

HENDRIK (*op*)

Niet nodig: hier ben ik al! Hier ben ik al! Ik kwam even langs om eerlijk mijn afspraak af te zeggen. En omdat de voordeur open stond...

ARIE

Mijnheer de directeur, U komt als geroepen!

HENDRIK

Dat is voor het eerst dat je dat zegt, hèhèhè! Verlang je terug naar de Brompten van Egypte?

ARIE

(*in paniek*) Alles is beter dan dit. U wilt toch zeker niet dat... dat mevrouw van den Weijs trouwt met... met een ordinaire oplichter, mijnheer Raafjens!

HENDRIK

Hoor ik het goed? Jullie hebben trouwplannen? Wat schattig, hèhèhè! Maar nu even serieus... ik ben eerlijk, en jij trouwt. Jij wint dus mijn weddenschap, ik de jouwe. En dus houd ik mijn centen en jij bent vrij. Dat is eerlijk, hèhèhè...

ARIE

Dus... dus... dus iedereen laat me in de steek? Dan moet ik snel maken dat ik hier weg...

ADRIANA

(*van achter het toneel*) Joehoe! Achietje, waech bèn je?

ARIE

Te laat! Ooo.... (*valt flauw in een stoel*)

HENDRIK

(*tegen JODOCUS*) Je bent nu een vrij man, nummer 06-11. Hier (*geeft hem een enveloppe*) jij bent wel eerlijk, dit is je beloning. En dat daar... (*wijst naar Arie*) veel geluk in je nieuwe bestaan, nummer 112. Denk nog maar eens terug aan de gezellige tijd in de Brompt, hèhèhè. (*af*)

Negenentwintig

AUGUSTA komt terug, met een dienblad met vier glazen.

AUGUSTA

Ik dacht zo, we kunnen er net zo goed meteen ééntje nemen op de goede afloop!
(*pakt een glas en geeft JODOCUS er ook één*) Proost, JODOCUS! Op onze
samenwerking en het gelukkige paar!

JODOCUS (tegen het publiek) Wat een mooi slot hè, vindt u niet? Het is net een
spreekje: en ze leefden nog lang en...

ARIE (richt zich half op)

JODOCUS! KOP DICHT!